

գոյքերն առնելու (տ. նաեւ իր մասին Ամսդեր-
տամի հայ վաճառականներէն առ Աղեքս.
Կթղկս. գրուած նամակ մը, 23 Փետր. 1711.
Յուցակ հայ. եւ վրաց. ձեռագրաց Բրիտանական
թանգարն. ի 1913, էջ 352) այստեղ կը մնայ մինչեւ
1711, Յուլիս 20, որմէ յայտնի կ'երեւայ՝ թէ
Աղեքս. Կթղկս. ի 1709ին առ Կղեմէս ԺԱ.
գրած նամակն ինքը տարած պիտի չըլլայ Հռոմ,
այլ թերեւս զրկած է: «Յովակիմի բերած Կա-
թողիկոսին կրօնակի ընազիրը չը կայ մէջտեղ,
այլ նրա ուսներէն թարգմանութիւնը, որ 20
էջից աւելի է բռնոււմ,» կը գրէ ինձ Պրոֆ. Գ.
Խալաթեան 22 Նոյ. 1910 թուագիր քար-
տոյն: Սակայն Լիվոնոյի (= Ալեկոնայ, որ
Աղեքս. Կթղկս. ին նամակին մէջ «Անետիկ»
կոչուած էր) Հայոց եկեղեցւոյն շինութեան
խնդրոյն համար Աղեքսանդր Կատողիկոսին կող-
մանէ Հռոմ գացած է, եւ ինչպէս վերն յի-
շեցի, Ս. Քահանայապետին ներկայանալով, եկե-
ղեցւոյն շինութեան խնդիրներն ինքը վերջա-
ցուցած է: Ինքը կը գրէ՝ թէ Հռոմի մէջ
«...չարածիչ մարդիք շատ ամբաստանութիւն
էին գրել... տեղն արգիլեցին:»

Հռոմ գտնուած միջոցին, պէտք է որ
կատողիկէութեան յարած ըլլայ, վասն զի
ինչպէս ուրիշ տեղ մանրամասն յիշեցի (վերն
էջ 137/8) ինքն ալ մասնակից էր այն քահա-
նայապետական հրապարակական Համանստին, որ
Պիոս Ե. Ս. Քահանայապետն եւ 3 լատին եկե-
ղեցականներ Սուրբ հռչակեց: Ասոր մէջ Յո-